

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 413/2025
30.01.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Алишић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., које заступа Драгана Филиповић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 460/24 од 11.09.2024. године, у седници већа одржаној 30.01.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 460/24 од 11.09.2024. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П2 197/23 од 09.04.2024. године, усвојен је тужбени захтев тужиље и забрањено туженом ББ из ... да приђе тужиљи на удаљености мањој од 50 метара, да прилази месту пребивалишта тужиље у ..., улица ... број .., осим у случају преузимања поште из поштанског сандучета које се налази на спољном делу капије до улице, да контактира тужиљу непосредно, путем телефона, смс порука, вибера, те је наложено туженом да се уздржи од сваког даљег узнемиравања и угрожавања душевног здравља и спокојства тужиље. Мере заштите од насиља у породици ће трајати годину дана од дана доношења првостепене пресуде, а жалба не задржава њено извршење. Одбијен је тужбени захтев тужиље у односу на тужену ВВ којим је тражила да се туженој наложи да се уздржи од сваког даљег узнемиравања и угрожавања душевног здравља и спокојства тужиље. Обавезан је тужени ББ да тужиљи надокнади трошкове парничног поступка у износу од 283.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате. Обавезана је тужиља да туженој ВВ надокнади трошкове парничног поступка у износу од 233.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 460/24 од 11.09.2024. године, жалбе су делимично усвојене, делимично одбијене и првостепена пресуда преиначена у делу одлуке о трошковима поступка тако што је одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Потврђена је у преосталом непреиначеном делу. Одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију у делу који се односи на тужену ВВ, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитијући побитану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца и тужени ББ су мајка и син, док је тужена ВВ супруга туженог, а снаха тужиле. Парничне странке су живе у истој кући у ... на адреси ... број .. до фебруара 2019. године када су се тужени са малолетном децом иселили из куће. Између тужиле и туженог ББ постоји вишегодишњи континуитет поремећених међусобних односа који је кулминирао приликом иселења тужених фебруара 2019. године, али се наставио и 11.03.2023. године, поводом ког догађаја је туженом изречена хитна мера привремене забране да контактира жртву насиља, овде тужилу, након чега тужени више није узнемиравао тужилу. Тужена, ВВ није вршила никакав вид насиља према тужилу, а недостатак било каквог контакта између тужиле и тужене, при чему тужена исказује да нема ни намеру да са тужилом контактира, указује да се не може очекивати ни у будућности да дође до насиља од стране тужене према тужилу и не постоји непосредна опасност од вршења насиља.

Код утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су усвојили тужбени захтев у односу на туженог ББ, док су у односу на тужену ВВ одбили тужбени захтев налазећи да тужилца није доказала да је тужена вршила било какав вид насиља према тужилу, као и да досадашње понашање тужене према тужилу јасно указује да тужена нема намеру да са тужилом убудуће остварује било какав контакт, те да се нису испунили услови за одређивање мера заштите од насиља у породици.

По налажењу Врховног суда, ревизија тужиле није основана у оспоравању правилности примене материјалног права.

Став нижестепених суда код оцене да је тужбени захтев у односу на тужену ВВ неоснован, заснован је на правилној примени материјалног права и стога је прихваћен од стране Врховног суда.

Чланом 10. став 1. Породичног закона прописана је општа забрана насиља у породици. Ставом 2. наведеног члана прописано је да свако има, у складу са законом, право на заштиту од насиља у породици. Чланом 197. Породичног закона, у ставу 1., прописано је да насиље у породици представља понашање којим један члан породице

угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице, а у ставу 2. именовани су поједини видови насиља у породици.

Мере породично-правне заштите прописане чланом 198. Породичног закона имају превентивни карактер. Изричу се тек у случају утврђења да је насиље у породици вршено и да је тражена заштита сврсисходна. Овде то није случај.

У конкретном случају, тужена ВВ није показала понашање којим би угрозила спокојство, душевно здравље и телесни интегритет тужиље. Недостатак било каквог контакта између тужиље и тужене, при чему то што тужена показује да нема ни намеру да са тужиљом контактира управо указује на одсуство насиља у породици од стране тужене према тужиљи. Стога тужиља није угрожена понашањем тужене, па није сврсисходно ни оправдано изрицање тражене мере заштите тужиље.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је нашао да је ревизија тужиље неоснована, те да нису испуњени услови за пружање правне заштите тужиљи у односу на тужену ВВ у смислу члана 197. Породичног закона.

Ревизијом се напада утврђено чињенично стање што не представља ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

На основу одредбе члана 414. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка је одбијен, јер тужиља није успела у поступку по ревизији.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**